

lagt sit Arbejde her, finder Udvalget det aldeles ikke unaturligt, at han, hvis han skal have Alderdomsunderstøttelse, ønsker at faa det og ogsaa faar det i den Form, hvori det nu engang gives her i Landet. Det forekommer mig, at man maa have langt mere Sympati for dette Motiv, end hvis en Mand, som ikke har været ret længe her i Landet, søger Indfødsret væsentlig i det Øjemed at opnaa politiske Rettigheder, hvilket sikkert ofte er Tilfældet, og hvorimod der heller ikke kan indvendes noget. Jeg fremhæver kun, at dette Motiv ikke har noget frastødende ved sig.

Under Nr. 199 er opført en ugift Kvinde, som har arbejdet i 25 Aar paa samme Sted her i Landet, men som den paagældende Kommunalbestyrelse heller ikke vil anbefale med den Motivering, at det ikke anser hende for paa nogen særlig Maade knyttet til Landet. Udvalget skønner ikke, at dette er nogen tilstrækkelig Begrundelse. Det eneste, der skulde kunne indvendes, var, at hun ikke er gift; ellers ved jeg ikke, hvorledes hun skulde blive særlig knyttet her til Landet. Men man kan dog ikke forde, at den vedkommende for at faa Indfødsret skal være gift. En anden Person har man nægtet Anbefaling, fordi han i 14 Aars Alderen er straffet med 12 Slag Ris. Nu er det bekendt, at med Hensyn til Gentagelsesstraf og i mange andre Retninger har det ikke nogen Betydning, at et Barn er blevet straffet paa denne Maade. Man synes heller ikke, det bør være det afgørende ved Spørgsmaalet om at meddele den paagældende Indfødsret, naar hans Vandel efter den Tid ikke alene har været ulastelig men endog rosværdig. Endelig taler til Fordel for denne Person, at han er født i Haderslev og kom hertil 4 Aar gammel. Jeg mener altsaa, at han maa siges at tilhøre den danske Nationalitet, og saaledes kan der formentlig slet ikke være nogen Grund til, fordi denne Straf er overgaaet ham, at betragte ham som virkelig Udlænding.

Endelig er der vedrørende Nr. 188 nogen Uklarhed til Stede, idet Amtet siger, at han ikke er anbefalet af Byraadet, og Ministeriet, at han er det. Den Attest, han har faaet fra Byraadet, lyder saaledes: „Da han er en stræbsom, ædruelig Mand, der uden Vanskelighed ernærer sig og sin Familie, mener Byraadet ikke at have Føje til at udtale sig mod, at den ansøgte Indfødsret meddeles.“ Det er maaske nok en lidt negativ Anbefaling, men det forekommer mig, at hvis der var noget at

indvende mod Manden, maatte Byraadet kunne finde en Form, hvori det kunde siges det. Jeg mener, at det godt kan forsvares at anse det for at være en tilstrækkelig Anbefaling. Naar der ikke er saa meget at indvende, at det kan siges eller antydes, tror Udvalget ikke, der skal tages stort Hensyn dertil, og Udvalget er derfor enig med Ministeriet i denne Opfattelse af Sagen. Den paagældende Mand er en Svensker, som har arbejdet uafbrudt i 15 Aar ved Maskinværkstedet i Helsingør og i økonomisk Henseende er velstillet. Jeg kan tænke mig den Indvending, at han har en stor Børneflokk, saa vidt jeg husker 9, hvoraf 3 eller 4 ere fødte her i Landet og derfor rimeligvis, naar de blive her, ville faa dansk Indfødsret. For de øvrige Børn har Ansøgeren ikke søgt om Indfødsret. Jeg ved ikke, om det skulde være dette, som man havde noget imod, at de, eftersom Livet former sig for dem, kunne blive svenske eller danske Undersaatter. Jeg skønner egentlig ikke, at dette Argument har nogen Betydning, naar Manden selv har været her i 15 Aar og er saa fast knyttet til Bedriften derved, at han rimeligvis bliver der i hele sit Liv. Man er altsaa enig med Ministeriet i, at der ogsaa meddeles ham dansk Indfødsret.

For øvrigt henholder jeg mig til Betænkningen og tillader mig paa Udvalgets Vegne at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Jeg tillader mig at udtale en Tak til det ærede Udvalg for den Behandling, det har givet det foreliggende Lovforslag, som det har indstillet til uforandret Vedtagelse. Med Hensyn til de Bemærkninger, den ærede Ordfører har gjort angaaende forskellige af de paa Forslaget opførte Personer, kan jeg i det hele slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser, og jeg skal med Hensyn til den under Nr. 165 optagne Person kun sige, at Ministeriet ogsaa for sit Vedkommende havde nogen Betænkelighed ved at medoptage ham af Hensyn til den Understøttelse af Fattiggassen, han gennem et langt Tidsrum havde modtaget; men den ærede Ordfører anførte jo det Hensyn, at den paagældende ikke selv havde anmodet om denne Hjælp, men at den var ydet under særlig uheldige Omstændigheder for den paagældende, hvad der ogsaa har været en medvirkende Grund til at optage ham, og det har glædet mig, at Udvalget har kunnet slutte sig til Ministeriet i denne Sag. Jeg er